

Ja, fotoet ligner en af de "Wanted - dead or alive" plakater, som vi ser slået op i saloonen i en western-film! Og det er just, hvad især fiskerne i Vadehavet og Limfjorden ønsker - nok mere dead end alive. For sælerne splitter deres garn ad i deres forsøg på at få fat i fiskene. Man må sige, at fiskerne tidligere har haft stort held med deres udryddelseskampagner.

Fra starten af 1900-tallet gik antallet af Spættet Sæl voldsomt tilbage. Staten udbetalte skydepræmier til gavn for fiskerne. Men i 1976 blev spættet sæl totalfredet, og der blev oprettet et antal sælreservater, så sælerne kunne ligge uforstyrret på land. Nogle af reservaterne strækker sig ud i vandet, og i visse perioder af året er adgang forbudt.

Sælerne kvitterede for beskyttelsen ved at tage kraftigt til i antal - og måske blev der for mange, for smitsomme sygdomme har i perioder decimeret bestanden. Det er nogen tid siden nu, og man regner med, at der i danske farvande er ca. 12.000 spættede sæler. Arten er udbredt på de nordligste dele af den nordlige halvkugle og er verdens mest talrige sælart.

Læg mærke til, at spættet sæl - som andre ægte sæler - ikke har noget ydre øre; der er blot et hul at se. Det er et stort dyr - vejer som regel 80-125 kg, og har en kropslængde på 1,5-2,0 meter. Hunnen er mindre end hannen. Den er dermed noget mindre end dens langt sjældnere slægtning, Gråsælen. Hannen, der er omkring 1½ gang større en hunnen, kan blive over 2 m og veje op til 300 kg. Den er dermed vores langt største rovdyr.

Vi har sæler i Lillebælt, men ikke mange. Af og til kan man dog se dem meget tæt på bolværkerne i Fredericia Havn i deres jagt på fiskestimer - de æder næsten udelukkende fisk. Sælen på fotoet blev fotograferet tæt på land ved Børup Strand.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen: Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Foto: Kjeld Lund
Tekst: Ole Klottrup